

بررسی عیار پادتن علیه توکسوپلاسموز در ۱۰۰۰ نمونه جمع آوری شده از نقاط مختلف استان اصفهان

شهلا رستمی راد* - دکتر طهمورث جلاپور - دکتر حسین فریدمعیار

توکسوپلاسموزیس (Toxoplasmosis) یکی از بیماریهای زئونوز انگلی شایع و مشترک بین انسان و دام است که عامل آن تک‌یاخته‌ای است بنام *Toxoplasma gondii* بررسی‌های سرواپیدمیولوژیکی که تاکنون در مورد این بیماری زئونوز انجام پذیرفته نشان دهنده انتشار وسیع جغرافیائی آن در انسان و حیوانات با میزانی متفاوت در اکثر دنیا می‌باشد.

طی بررسی که در استان اصفهان (۴۱ شهر و روستا) در سال ۱۳۷۰ بر روی تعداد ۱۰۰۵ نمونه سرم خون انسانی شامل ۵۰۳ (۵۰٪) مرد و ۵۰۲ (۴۹/۹٪) زن که از مناطق مختلف به طریق نمونه‌گیری خوشه‌ای سیستماتیک جمع‌آوری شده بود و به روش IFAT مورد آزمایش قرار گرفتند ۴۱۰ نفر (۴۰/۷٪) واجد پادتن بر علیه توکسوپلاسمای گوندی با عیارهای متفاوتی از ۱/۱۰۰ تا ۱/۱۲۸۰۰ بودند که شامل ۲۲۵ (۴۴/۸٪) زن و ۱۸۵ (۳۶/۷٪) مرد می‌باشد.

از نظر گروه‌های سنی افراد با سنین ۵-۹ سال پائین‌ترین میزان شیوع پادتن (۲۴/۴۷٪) و افراد ۴۹-۴۰ سال بالاترین میزان شیوع پادتن (۵۵/۷٪) را به خود اختصاص دادند با انتقال اطلاعات به IBM و با استفاده از ضریب رگرسیون ارتباط مستقیم و معنی‌داری بین سن و آلودگی بدست آمد (۵۴٪). بدین ترتیب که با بالا رفتن سن میزان آلودگی در جمعیت افزایش می‌یابد.

در این بررسی میزان شیوع پادتن در زنان ۴۴/۸ درصد و در مردان ۳۳/۶ درصد محاسبه گردید با استفاده از ضریب رگرسیون (۸۷٪-) مشخص گردید که در منطقه مورد مطالعه بین وجود آلودگی با جنسیت رابطه مستقیم وجود دارد به عبارت دیگر آلودگی در زنان در مقایسه با مردان بیشتر است که دلایل این اختلاف مورد بحث و تجزیه تحلیل قرار خواهد گرفت. مناطق بررسی شده در استان اصفهان شامل ۴۱ شهر و

*- مرکز آموزش و تحقیقات بهداشتی اصفهان